

Anmeldelse af Flemming Damskov

“Det er det formative, der præger Annette Hornskov Mørks kunst. En eksperimentel Odysse gennem overflader, strukturer og mønstre. Som regel bundet til organiske klumper, som får deres eget mystiske liv båret af materialets spor. De kan fremstå kraftfulde og påtrængende eller forsigtige, elegante. Nogle endda kluntede, måske næsten grimme. Ofte er det som, er der landet en organisk naturskabt tilfældighed, som så er grebet af mennesket og forsøgt ordnet og organiseret. På den måde er spændingen mellem det naturlige og det menneskeskabte central i Annette Hornskovs billeder.

Skal man prøve at finde slægtskab med Annette Hornskov Mørks billeder blandt andre kunstnere, er det folk som Mogens Andersen og Antonio Tápies, der træder frem – måske især den sidste, som også strakte materialets selvstændige udtryk til det yderste.

Karakteristisk for Annette Hornskov som kunstner er også hendes engagement i mange andre kunstudtryk – ikke mindst udtryk af konceptuel og installationsagtig art. Her er det også ofte dualismen mellem naturens organiske udtryk og det menneskeskabte, der er tema.

Udgangspunktet for hendes billeder er ofte en abstraktion, der udvikles til et motiv, der så kan danne rammen om en serie værker.”

Flemming Damskov, 2012